

Kemal Erbey (Prof. Mulla'nın kardeşi)

Ankara

7.4.1959

Çok Muhterem Beyefendi,

İkinci mektubunuzu da büyük memnuniyetle aldım ağabeyime karşı olan hissiyatınız ve hayatının son aylarında kendisine, bulunduğu gurbette, çok sevdiği vatanının bir ferdi, bir vatandaşı olarak bahsettiğiniz arkadaşlık, yakınlık ve yaşattığınız iyi ve mesut günler için size hayatımın sonuna kadar minnettar ve müteşekkir kalacağımı arz ederim, efendim. Sizi ben de kendime çok çok yakın hissediyorum, çok sevdiğim rahmetli ağabeyimin ikinci aziz bir hatırası telakki ediyorum. İkinci diyorum çünkü burada Basın, Yayın ve Turizm Umum Müdürlüğünde Rusça mütercimi olarak çalışan Mehmet Muhittin Sevdihar Bey de merhumun bana bir hatırası olarak kalmış bulunan bir zattır. İkinci Umumi Harpte Rusya'dan İtalya'ya iltica eden bu Türk genci, ağabeyim yanına almış, kendisine çok yardım etmiş ve Türkiye'ye gelebildiği 1949 senesine kadar himaye etmiştir. O zamandan beri ağabeyimin vasıtasıyla tanıştığım bu genç de sizin gibi merhuma çok bağlanmış bulunuyor. Ondan her zaman veli nimetini, babam diye bahsediyor. Beni de çocuklarına halası diye tanıtıyor. Ağabeyimin vefat haberini aldığım gün kendisini tanıyan seven, derin keder ve teessürümü paylaşacak birisiyle konuşmak ihtiyacını hissettim. Ankara'da en yakınım olarak tanıdığım Muhittin Bey'e gittim, acı haberi verdim. Beraberce ağladık, gözyaşı döktük. Fakat bir daha göremedim. Kendisi çok meşgul, mesaisi pek fazladır. Gündüzleri tercüme işleriyle meşgul, geceleri de Rus radyolarından ajans haberleri dinliyor, zapt ediyor. Böylece ziyaretime gelemiyor. Ben de, tenkit ve alaylarına maruz kalacağımı düşünerek ondan başka kimseye ağabeyimden bahsettiğim yoktur. Böylece evde yalnız kendi kendime, 1957 Ağustosunda Roma'ya gittiğimde merhum her yerini gösterdiği için düştüğü yeri de, gömüldüğü yeri de gözümün önüne getirerek gözyaşı döküyorum. Hele o menfur kazadan sonra bir hafta konuşmadan yattığını düşündükçe içim sızlıyor, kalbimde derin bir acı hissediyorum. Bunun için bu acı günlerimde gelen mektuplarınız beni son derece memnun ve mütehassis etti. Kısmen olsun teselli bulmama yardım etti. Bundan dolayı zat-ı âlinize minnet ve şükranlarımı sunmayı borç bilirim, efendim.

Mektubunuzda, 20 Nisanda Ankara'ya teşrif edeceğinizi ve burada kalacağınız birkaç gün zarfında bir aralık evimi de şerefliendireceğinizi büyük bir memnuniyetle okudum. Yalnız maalesef telefonum yoktur.

Beş sene evvel müracaat ederek sıraya girdiğim halde henüz alamadım. Herkes gibi ben de bekliyorum. Siz, şimdiden gelebileceğinizi tahmin ettiğiniz iki üç gün için bir saat tayin ederseniz ben her gün o saatlerde evde bulunur sizi beklerim.

Ben de bilmukabele bayramınızı kutlar, muhterem aile ve çocuklarınızla birlikte sağlık ve saadet içinde nice nice senelere erişmenizi dileyerek saygılarımı sunarım, muhterem beyefendi.

Kemal Erbey

Yeğenim Kese'nin ve annesi olan Lebibe ablamın adresi:

Davutpaşa'da, Samatya Caddesi Barışzade Sokağı No: 17

İstanbul